

Клецкова Ольга Михайлівна - доктор філософії за спеціальністю 227 «Фізична терапія, ерготерапія», науково-педагогічний працівник Національного університету фізичного виховання і спорту України (НУФВСУ), фахівець у сфері фізичної терапії та реабілітації. У 2018 році закінчила НУФВСУ за спеціальністю «Фізична реабілітація», здобувши кваліфікацію спеціаліста.

Після завершення навчання у 2018 році вступила до аспірантури НУФВСУ за спеціальністю 227 «Фізична терапія, ерготерапія». Із січня 2021 року працює викладачем кафедри терапії та реабілітації НУФВСУ, поєднуючи науково-дослідницьку діяльність із підготовкою майбутніх фахівців. 5 лютого 2024 року захистила дисертацію на здобуття ступеня доктора філософії. Диплом видано 29 лютого 2024 року. **Тема дисертаційного дослідження:** «Фізична терапія жінок, хворих на ожиріння та остеоартроз колінних суглобів І ступеня».

Основні напрями наукового пошуку охоплюють фізичну терапію пацієнтів із захворюваннями опорно-рухового апарату, дослідження впливу ожиріння на функціональний стан колінних суглобів, корекцію маси тіла та розроблення комплексних реабілітаційних програм для відновлення рухових функцій і покращення якості життя пацієнтів.

У межах наукової діяльності досліджувала функціональний стан жінок з ожирінням та остеоартрозом колінних суглобів І ступеня, оцінювала больовий синдром, амплітуду рухів, м'язову функцію та антропометричні показники. На основі отриманих результатів розробила й науково обгрунтувала комплексний алгоритм фізичної терапії, який поєднує терапевтичні вправи, корекцію маси тіла та індивідуалізовані реабілітаційні втручання. Результати дослідження представлено в наукових публікаціях та використано для обгрунтування практичних підходів до реабілітації.

Короткий відгук про освітньо-наукову програму, навчання та захист. Навчання в аспірантурі НУФВСУ дозволило поглибити професійні знання та поєднати наукові дослідження з практичною роботою з пацієнтами. Особливо цінним став досвід пошуку, критичного аналізу та оцінювання наукової інформації, формування вміння відрізнати науково обгрунтовані знання від недостатньо підтверджених тверджень, а також розроблення та застосування індивідуальних програм фізичної терапії, оцінювання їх ефективності й коригування реабілітаційних втручань відповідно до функціонального стану та потреб пацієнтів. Робота над дисертацією показала важливість комплексного підходу до реабілітації, коли увага приділяється не лише окремому захворюванню, а й супутнім порушенням, руховим можливостям та якості життя людини. Здобуті знання використовуються в практичній діяльності та роботі зі студентами, приділяючи особливу увагу формуванню клінічного мислення, обгрунтованому вибору засобів фізичної терапії та вмінню оцінювати реальні результати лікування. Головним результатом наукової підготовки є можливість перетворювати результати досліджень на конкретні рішення, які допомагають пацієнтам відновлювати незалежність і повертатися до повноцінного повсякденного життя.